

Matko Sršen

FARSA OD GVERE

MATKO SRŠEN rođen je u Dubrovniku, 1947. Studirao je književnost, filozofiju i kazališnu režiju. Bio je dramaturg dubrovačkog kazališta i umjetnički ravnatelj kazališta u Varaždinu.

Na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu niz godina vodio je glumačke klase, a sada je predstojnik Odsjeka kazališne režije i radiofonije. Od 1975. postavio je preko 50 dramskih djela u kazalištima i na radiju.

Objavio je dvije knjige drama, *Ifigenija, drame i maske* (Rijeka, 1989) i *Pomet Marina Držića / rekonstrukcija* (Zagreb, 2000). Autor je i glavni redatelj prvog kazališnog serijala *Libertina* koji je u Dubrovniku, prošle sezone, zamalo doživio stotinu izvedaba.

Farsa od gvere praižvedena je 10. X. 1992. u Kazalištu Marina Držića u Dubrovniku, u autorovoj režiji. Miše Martinović igrao je gospara Lukšu, a gospara Pera Ljubomir Kapor. Scenograf i kostimograf bio je Marin Gozze. Predstava je snimljena i prvi put prikazana na Hrvatskoj televiziji 2. V. 1994. u tv-realizaciji Ede Galića. *Farsu od gvere* je 1995. na Hrvatskom radiju režirao Marin Carić. Na Marulićevim danima 1996. Miše Martinović i Ljubomir Kapor nagrađeni su nagradom Marul za najbolja glumačka ostvarenja u radio drami.

Likovi:

Gospar LUKŠA GRANDE

kapetan duge plovidbe u penziji

PERO DICIELO, zvani PERO POSRO

bivši balunjer i oridino

Pozornica predstavlja Porporelu s njenim crvenim feralom. Klūpe na kojima se inače u mirnodopska vremena odmaraju penzioneri zagledani u more oko Lokruma i - na valovima i u pjenu - u titrave slike života koji je prošao, sada zjape prazne. U "pucketanju" i "sušketanju" onih s vrha Žarkovice, i u odsjaju njihovih teških artiljerijskih oružja i oruđa, naziremo najljepši ratni grad na svijetu; nekada ponosnu turističku metropolu, sada svjetski centar "ratnog turizma"!

Kasna je jesen, ANNO DOMINI MCMXCI.

S one strane zidića, "od mora", pojavljuju se, vireći, dvije glave; oprezne, uplašene, pa kad opet "zapucketa", opet se brzo skrivaju. Ferma li, ponovno izviruju. Jedno je glava od gospara, veličanstvena kao u kakva državnika, uokvirena gore šesirod a dolje bijelim koletom i kravatom - glava gospara Lukše; drugo je glava nekog miša posivjela izgužvana lica što se odmah zaboravi, razdrljenog kolarina i kape s frontinom - glava Pera Posra!

Čuju se rafali, mine i granate.

GOSPAR LUKŠA: Oštrigeta!

PERO POSRO: Ova je profulala!

GOSPAR LUKŠA: Batila je!

PERO POSRO: Nije batila! De? De?

GOSPAR LUKŠA: Ancora una volta! Batila je!

PERO POSRO: I ova je falila!

GOSPAR LUKŠA: Batila je! i ova!

PERO POSRO: Ma nije batila! De? Ma kako ja ne vidin?!

GOSPAR LUKŠA: Oštija! Stavi očale!

PERO POSRO: Nešto se dimi kala "Imperijala"! Evo još jedna... a, a! Mimo bulin! Nianke ponat! Ufalu in je i ova!

GOSPAR LUKŠA: Batila je! Ecco la!

PERO POSRO: Vaja zna s balotam! Fulavaju sve u šesnes! Fulana! Evo i ova!

GOSPAR LUKŠA: Batila je!!!

PERO POSRO: Može bit iman kurtu vistu, a malo san kako i štraloć... Pušu, prdu... ma fulavaju! Ma de van je batila? Spjegajte mi! De?

GOSPAR LUKŠA: In fine, u tebe doma, toware!

PERO POSRO: U Pučku kuhinju?! Govorite šokece! Odika se ne vidi što pada na grad! Kalajte se! Kalajte se! Maledetto porco! Amo jedna dohodi!

Čuje se fijuk mine, zatim eksplozija, ali na pučini, daleko iza Porporele. Gospar Lukša ustao "iza mira", pošao naprijed i stao nasred Porporele.

GOSPAR LUKŠA: Prohodi!

PERO POSRO: Kalajte se! Jeste čuli! Ma de ćete tako invisto stat? Mogu vas rovinat!

GOSPAR LUKŠA: Ovo je bila ultima!

PERO POSRO: Kako znate?

GOSPAR LUKŠA: Tako. Perché znan!

PERO POSRO: Da ja vas ne poznavam, reko bi da ste partili! De ćete poč tu sjedat?! Taj banak nije sikur! Može van ozgo doleće štobil... u glavu! Kalajte se odika k meni, iza mira, de je sikurije...

GOSPAR LUKŠA: Oli se mi... nas dvojica... poznamo? Gosparu... gosparu...

PERO POSRO: Paralo mi se, ma sa više... nije-san sikur.

GOSPAR LUKŠA: Đusto tako! Perke da vi mene poznate, kako se hvalite, znali bi da svakog jutra na sedanura dohodin odika, na Porporelu, i sjednen na ti banak! Jesu već desegodišta! Otkad je moja Mara umrla...

PERO POSRO: Čovječe božji! Oli nemaš oči!? Oli ne vidiš da je Porporela diventala prva linea od fronte?! Kalajte se dolika! Oli očete da ja stavjan svoj pišivi život na kocku, ovo malo što mi je preostalo, pa da vas vučen dolika, per forza! Očete da me pripenta neki zalutali metak?! To bi vi očeli! Pa da u Domus Christi svi zamnon plaću! Starežine bi sve pokrepale da ja crknen! Jerbo, ko hi održava u životu? Ko hi asisti? Ko hi rekuperava? Doturi? Lijeci? Medikamenti? Maledetto! Ja in se činim po vazdan smijejat, ja in činim šokece, ja in isavan moral, pričan in kako novele... sto i pese staraca i starica pocrkalo bi bez mene, čovječe božji! Toliko su infisani u mene! A ti me tu strašiš i činiš mi da život stavjan na provu! Hodi dolika, čuješ! Jesi išenpijo?!

GOSPAR LUKŠA: Oštija! Otkad smo mi na per tu, gosparu moj?! Adijo van...

PERO POSRO: Što mahaš ton bagulinom, gospe ti?! Oli si rebambiško?!

GOSPAR LUKŠA: Ma pušti me ća s vragon! Ostavi se moga štapa! Vol dir... largaj se! Largajte se! Non vi conosco...

PERO POSRO: Ben... ben, calma! Ništa reko! Ma mićite se dolika, iza mira, đe je sikurije! Ne strašite me!

GOSPAR LUKŠA: Mićite se vi! Podi ća! Ako vas je strah, ekolo! Trči tamo iza kantuna, u "Akvarij", tamo van se nahodi sklonište!

PERO POSRO: Evo... mićen se! Ma kalajte se popolako zamnon! Maledetto! Nije videt nikoga živa! Stojimo in odika kako, bože mi prosti, dvjegere pod uje! Mogu nas zagančat na ometac, dopotutto... topon, minom, oli na zrno od puške... di cazzo!

GOSPAR LUKŠA: Ben detto! To su vaša skladna usta!

PERO POSRO: Dunkve... nećete se kalat?

GOSPAR LUKŠA: Ja... almanko ne!

PERO POSRO: Onda da je uziden gori! E, moj Pero, korado! Što su ti nesrjetna godišta! Teško mi se ispet uz ovi pižulet. Još malo... pa na Boninovo! A može bit me ovi pošaju subito... Vidi vraga što lumbardaju! Je li ono pogodila u porat?

GOSPAR LUKŠA: Što to brontulate? Puštite me u miru!

PERO POSRO: Po van je kapelin, izvolute! Slugavan se!

GOSPAR LUKŠA: Fala van i... nosi te vrag! podi s vragon! Adijo!

PERO POSRO: Gle, gle! Vidi, vidi! Gori "Belveder"!

GOSPAR LUKŠA: E!

PERO POSRO: Dzing! Ova mora da je udrila u zvono od Male Braće!

GOSPAR LUKŠA: E!

PERO POSRO: Gle! Vidi! Tuku "Imperijal" ... i ono đe je bilo đestro publiko, uz Posat!

GOSPAR LUKŠA: U! U, uuu!

PERO POSRO: Što govorite? Grubo su nas inflamali, a?

GOSPAR LUKŠA: A? Ko?

PERO POSRO: Počeli su apunto pogadat! Bit

će sio za ti top oni amiralja što je s nama prikolani pod zidinam igro na balote!

GOSPAR LUKŠA: A ke, ke!

PERO POSRO: Ako ovo podura, oni će nas sofrikanat đenero, govoru da se kjama Sofronije! Sve sofrigat! Vrti ćemo se kako gere u prosuji!

GOSPAR LUKŠA: Uuuu! U hu!

PERO POSRO: Prostitute što ću vas pitat... ma ako se nećete jedit! Bolu me noge za sved ovako stat... ako bi se očeli malo maknit da mi je malo sjes tu, kala vas.

GOSPAR LUKŠA: Podi s vragon! Išti materi muža demudrago! Mrš! Mrš! Izišo san na Porporelu da mi je bit malo sam u mislima sa mojon Marom, almeno dok dura bombardament! I vidi ko mi se prišijo! Pođite na drugi banak... un altro! Svi su van danaske liberi! Danaske van nema nianke jednoga oridinala na Porporeli. Samo smo nas dvojica!

PERO POSRO: Ma ja bi isto ode... kala vas.

GOSPAR LUKŠA: Viđi ga... došo mi je s druge bande! Vi očete učinjet da se ja moran poč tramakavat na drugi banak! Hote... na lijepo! Da vas ne moran ja tiskat štaapon... Tamo, tamo... na drugi banak! Kad van se sjedi!

PERO POSRO: Ma me je strah!

GOSPAR LUKŠA: Ma perché? Non vi capisco! Ne hitan!

PERO POSRO: Jerbo me je strah, čovječe božji! Ka je čovjeka strah, ondarke ga je strah! Strava! mi kapiši!?

GOSPAR LUKŠA: Ne hitan! Ni dzere!

PERO POSRO: Strah me da me tamo, na temu banku, ne lumbarda! Ako me lumbarda, bit ću morto! Gotov! è fatta! mrtav! Mi kapiši!?

GOSPAR LUKŠA: Ma što? A nije te strah da te odika, kalamene, ne pogodi?

PERO POSRO: Nije.

GOSPAR LUKŠA: Ma kako? Isto ćeš bit mrtav!

PERO POSRO: Bit ću samo pola mrtav.

GOSPAR LUKŠA: Pola mrtav oli mrtav... ma ke diferenca?! Ista ti je stvar!

PERO POSRO: Nikako! Ja ću bit... pola mrtav. A drugo pola ćete bit vi!

GOSPAR LUKŠA: Ha, ha... per l' appunto! Sublime idea!

PERO POSRO: A onada ćemo insieme zajedno poč k vašoj Mari!

GOSPAR LUKŠA: Tovare! Largaj se! Tovare...

PERO POSRO: Ne služi van se mećat bagulinom! Iden i sam... ka me ćerate.

U blizini tresne mina. Jaka eksplozija. Gusti dim. Porporela se potrese; feral drhti i treperi. Kad se dim razide, vidimo gospara Lukšu kako leži "na sve četiri". Polako se podiže, opipava, uzima "bagulinu" i "kapelin" s poda. Oглеda se uokolo tražeći pogledom Pera Posra. Nalazi njegovu "baretu". Saginje se, podiže je, oглеda i poglediva unaokolo. Odjedanput mu pogled zapne na stepenićicama što vode na nižu šetnicu, "iza mira". Tamo, izvrnut, kao riba nasukana poslije plime, leži Pero Posro. Gospar Lukša prilazi unezvijeren. Podiže mu ruku, ruka padne; okreće ga, tijelo se mlohavo stropošta natrag. Gospar Lukša, kosnut, križa se i moli, zatim raširi ruke i zavapi prema nebesima.

GOSPAR LUKŠA: ... i svjetlos vječna svijetlila njemu... Aameeen! Mara! Mara, čekaj mene!

Pero Posro naglo ustane, zgrabi iz ruku gospara Lukše svoju baretu, i odšeta preko Porporele.

PERO POSRO: Niente paura! Ma što ste se pripali da ću ja prvi arivat!

GOSPAR LUKŠA: Farabute! Farabute nijedan...

PERO POSRO: Stavimo, dunkve, da san mrtav, da me ova mina strefila, što žali bože nije, ali... koje mi slasti i koje samo delicije dviže što me profulala! Insoma, arivo san, stavimo rijet, gorika... lijepo me pričekaju, kako toka i vaja, i reću mi: "Gosparu Pero, za života ste se puno napatili i kastigali, veće je ođe spravljena za vas ordenanca da dobijete kako neki kontentacijun..."

GOSPAR LUKŠA: Ajde, pođi s vragon! Nemoj šokat!

PERO POSRO: Ma puštite me rijet... I tu mi dadu oni gospari od anđela kako neki čertifikat oli za rijet ofičalo... kako neku matrikulu i ukažu mi jednu kortu. A do nje vodi skalinata, uska strma uličica, vaja se popet... bože mi prosti, kako uvaske na Kono!

GOSPAR LUKŠA: A perchè u mene na Kono? Što ne bi ispod Svete Marije?! Oli, oli... u Pučku kuhinju de su i družu taki... bassisimi fondi!? Oli... na ošpedo?!

PERO POSRO: Ma nije vas sram tako govorit? Vi biste pošli kontrestava onemu što je dećido sam gospar... Bog!?

GOSPAR LUKŠA: Što se babi htulo, to se babi snilo! A... huncute?!

PERO POSRO: Ovo van ja sve spjegavan što san vidijo onako... na momentin, ka me ona mina rifjutala... Veramente, oli nijeste legali u fojima, tolika se čejad javivala, testi i atesti... što su dohodili gorika, ma blizu, blizu... pa se jopeta prikovrnuli ovamo, k nami... u život!?

GOSPAR LUKŠA: Oštrigeta! Pođi s vragon! Lego si, ha! Ajde, ajde... danu! Pravi si... pravi... pravišati... Ma neću rijet!

PERO POSRO: Recite! Recite! Nemojte se sramit! Ajte... ajte! Naprijed! Avanti...

GOSPAR LUKŠA: Hote... dodite! Približaj se! Sjednite odika kalamene ako vas je još strah... ja ću se malo pomaknit! Vi oli... niko, è lo stesso! isto mi je! Ionako vas ne poznan!

PERO POSRO: Ma ja vas znan, gosparu Lukša... Fala! Činite mi kako pjačer...

GOSPAR LUKŠA: Vidi ti njega! Daš mu prs, a on... za ruku!

PERO POSRO: Jeste li vi gospar Lukša Grande, kapetan duge plovidbe u pensiji?

GOSPAR LUKŠA: Ma... bit će, bit će... Ne pantin... ne spominjen se...

PERO POSRO: Kako, gospe ti? Roza, roza... Oli si išumjeho? Ne para mi se...

GOSPAR LUKŠA: Puštite me u miru! Nemojte mi isavat tlak, molivas! Dosta mi je ovijeh što gruhaju...

PERO POSRO: E... grubo gruhaju, vele grubo! Ma reko sa van ja! Inflamat će nam cijeli grad!

GOSPAR LUKŠA: Prdonje! Evo in ga na!

PERO POSRO: Nemojte in činit od šake do lakta... Vidu nas, gospe ti, ozgara! Tu smo in ko na pjatu!

GOSPAR LUKŠA: Ti ga na! Ti ga na! Tigana! Tigana...

PERO POSRO: Čovječće božji! Vide će nas

kroz kanočo pa će nas lumbardat! Ajde, ferma-
jte in to činit! Maledetto...

GOSPAR LUKŠA: Oštija! Jesi kimak! Pušti me
stat! Pođi ća dolika iza mira, ako te je strah...
Evo in ga na! Tigana! Tigana!

PERO POSRO: Nije me strah, nianke, ma
isto... Nekako, vele grubo gruha... pošlo je u
dugo! Ovo više ne igraju kako balote nego lupa-
ju zauprav! I udugo! Udugo! Bit će puno mrtvi-
jeh! Oće li ferma?!

GOSPAR LUKŠA: Finché dura, non paura!
Iston, da me indovinaju, pa što? Arivo bi subito
gorika, a onamo me moja Mara čeka...

PERO POSRO: E, čeka, čeka. A čeka li? Može-
bit se Mara preudala? Manjka kavalijera gori...
na nebu!

GOSPAR LUKŠA: Tovare! Ma ako ti ofliman
jednu prdeljuščinu... Poć tako govorit vrhu
moje Mare! Oli misiš da ti je ona bila jedna od
onijeh tvojijeh... iz betule?! Ona je vazda bila...
prava gospoda!

PERO POSRO: Ben... ben... ne služi van se
jedit... Ma da raskjariškamo! Jeste li vi gospar
Lukša Grande... oli nijeste?

GOSPAR LUKŠA: A što pitaš, toware, kad
znaš! Furbo malizioso!

PERO POSRO: Kalma, zaboga... nijesan očijo
rijet ništa grubo! Ma... ako li ste vi gospar Lukša
Grande, ondarke san ja Pero... Pero Dicielo...

GOSPAR LUKŠA: Ama... koji Pero? koji...
Dićelo? Ne spominjen se...

PERO POSRO: Pero Dićelo! Pokonjega Paska
maranguna sin, što je imo butigu Iza Roka!

GOSPAR LUKŠA: Dićelo... Dićelo... Aaaa!
Može bit, može bit! Ma... ne spominjen se!

PERO POSRO: Ma što se ne spominješ? Ma
kako se, kaco, ne spominješ?! Oli nijesmo skupa
hodili u Jezuita... na skulu!

GOSPAR LUKŠA: Oštija! ako smo hodili,
onda smo bili ovolišni... prculini... Dićelo?!
Aaaa...jes! Bijo je jedan, sad se spominjen! Svi
smo mu se rugali! Vazda je hodijo iskrpanijeh
gaća...

PERO POSRO: A tebi bi mater inkolala kosu
cukaron pa smo ti se rugali da te krava zalizala
jezikon!

GOSPAR LUKŠA: Ma puštimo to! Će ste
poslije navegali, gosparu moj? Para mi se... zno
san vas, ma samo onako... iz viđenja, per la
vista! Altrimenti, nianke...

PERO POSRO: Nianke cazzo! Više san put
prispo u tebe na Konalu nego u sebe doma...
kroz cijelu đinaziju! Bili smo najbolji prijateji...
kako braća...

GOSPAR LUKŠA: A pusta godišta! Letu... letu
in aria! Bit će ste me zamijenili s kojijem drugi-
jem... prijatejem! Ja san hodijo u nautiku, a ne
u đinaziju! To... di sicuro!

PERO POSRO: Roga ćacinih! Hodijo si ti u
đinaziju sve do mature, doklen nijesan ja počeo
s njon hodit... a onada, kako si bijo namuran i
infisan u nju...

GOSPAR LUKŠA: Basta! Basta! Kako smiješ...

PERO POSRO: Onda si se despero i nijesi više
očijo hodit na skulu nego si se počeo inbaluna-
vat po gradu...

GOSPAR LUKŠA: Basta! E tanto basta...

PERO POSRO: I da te onda pokojni pape nije
digo s ulice i poslo u Bakar, u nautiku... bijo bi
ti divento kako Pero Posro... balunjer i oridino!

GOSPAR LUKŠA: Pušti me s vragon! Čuješ li!
Pušti me... škicat ćeš mi vestit! A ko će to posli-
jen utijavat?! Iden ća... kad mi ovi vrag ne da
mira! Sa svakijen se poč razgovarat! Ma pušti
me! Nemoj me balit...

PERO POSRO: Što? Oli te sram štoćedu oni
gospari sa Žarkovice... što nas lumbardaju, poč
rijet... Vidi starijih dubrovačkih tubašina što
se u po bijela dana grlu na Porporeli... Ajme,
koji škerac! Kako kučki... oli kako dvjemačke!
Ne smeta hi ni bombardamenat! Ajme, što su se
zaputili! Evo... puštijo san te! Pođi ća! Pođi lije-
po u "Akvarij", to ti je tamo... iza kantuna.
Tamo ti se nahodi kako sklonište... Ajme, što si
se iznešesto! Evo po ti je i kapelin! Drži ga! Drži!
Zakučaj ga ton bagulinom! Odleti će ti u more!
Čekaj! Ja ću ti ga poč dokučit!

GOSPAR LUKŠA: Ti, ti, ti... ti si pošo na... na
ono... ono... ono...

PERO POSRO: Na što san ja to... pošo? Evo
kapelin, slugavan se!

GOSPAR LUKŠA: Na ono, na ono... u krs! U boga! Na ono što se stavlja u salatu!

PERO POSRO: Očeš da te kapja udari!? Kalma!

GOSPAR LUKŠA: Na osto!!! En ti... ma kad me uzrujaš! Ja san tebi reko nase... nase... nase... ima pasanijeh četrijesti godišta! Mi se više ne poznamo!!! Jesan li ti reko... oli nijesan?!

PERO POSRO: Jesi, jesi. Ma sjedi da te ne kolpa!

GOSPAR LUKŠA: Evo i sad ti govorin, e per l'ultima volta: Mi se, gosparu, ne poznamo! Mi capiscil? Si o no?!

PERO POSRO: Sì , sì, certo! Govorin van ja, proprio nomadne, pasavan tako šetando dolika kroz park, kroz Posat, ka vidin... oni od uprave što guvernaju parkon, stavili kako tabelu: Ne gazi cvjetne nasade! A bilo van je to proprio nomadne kad su prve mine počele padat na grad! Ja kontan: komu će in ta tabela? Stojin ja i stroligan tako ispod volta kad... letu kučki i da! drito u one maćuhice! Jadne maćuhice! Ajme meni, što mi hi je bilo žo... Jadne male maćuhice...

GOSPAR LUKŠA: A što van u ti vaš konat ulazu... maćuhice? Ne hitan...

PERO POSRO: Kako što?! Da su oni što guvernaju gradon, kako ovi koji parkon upravjaju, pošli onomadne na Srđ, pa da su svukud isali tabele kako ono: Ne gazi cvjetne nasade! Ne bombardavaj grada! ne bi ni kučki onda prigazili maćuhice! Veramente, nijesu ni ovi gorika, što nas lumbardavaju, kučki! Umiju legat!

GOSPAR LUKŠA: Umiju legat, ali... Ajde, ajde... šokomalicijozo! Nego, spjegajte vi meni, pjutosto, kad van je ono maloprije došla mala snaga... od onega kolpa od mine, pa kad su vas, kako ste ono rekli... puštili na momentin u raj... je li van reuškalo uljesti na onu kortu?

PERO POSRO: Reuškalo, reuškalo, dašto! Kucan ja onijen kucalon, peču ga, bit će jedno desekila, kako uvaske, na Konalu...

GOSPAR LUKŠA: Puštite vi mene s vragon! Mi se ne poznamo...

PERO POSRO: Ben... ben... samo san vam očijo spjegat... Kad začu se glas... mio, sladak, kako mužika! Ma... ne umijen van rijet... glas kako iz raja!

GOSPAR LUKŠA: Muški... oli ženski?

PERO POSRO: Će muški? Ženski, per Dio! Ma ne kako u vaše žene, nego glas kako u žene nekoga muža meni nepoznata...

GOSPAR LUKŠA: Muči, ludonjo! Kako možeš rijet da ti je nepoznat ako ga nijesi ni vidijo?!

PERO POSRO: To ste vi rekli... "Aperto... udite, otvoreno van je! Služite se!" čujen ja oti glas, govori tiho, ozgara, ma kjaro i kako da mi ulazi u srce! Tisnen ja ona vrata ka predamnon... ko da snim... Ćardin! Ma ne znan smijen li van rijet? Kako uvaske na Konalu... Longi Ćir, sila kolonada... ono odrine krcato, a vonjaju naranče...

GOSPAR LUKŠA: Jes, jes... u ovo doba! Ma vidin ja, lupežu, Će to vodi...

PERO POSRO: Kako uvaske na taracu... e! Pozvala me gospoĊa gorika, pita me oču li da mi skuha kafu oli san za kupicu rakije... a vi, znate mene, ja san van bijo pjutosto za bićerin... Ona mi nalila, sjela kalamene, tratala me kotonjaton... a ja gledan, izbećijo očil! Kakva kuća! Od kamena, na dva pjana...

GOSPAR LUKŠA: Kako u mene?

PERO POSRO: To ste vi rekli!

GOSPAR LUKŠA: Ma bogareti! I? Što je intravenjalo?

PERO POSRO: Videla gospoĊa Će san se ja izbećijo pa me invitala unutra da mi... kako pokaže kuću! A kakva saloća! Debelijeh zavjesa, tapita, funjestara... kvadri u zlatu, verdura u grastan, tavolini, banci baršunani, velurani, pa modeli od vapura u staklima... na kojima je u nje gospar navego... vidi se kuća bogata, kapetanska...

GOSPAR LUKŠA: Ćusto kako u mene, je la?! Oštrigeta...

PERO POSRO: Što Ćete se poč jedit, gosparu moj?! Ima i družijeh kapetana što još nijesu umrli, nijeste vi unico! A i njezin je, param se, bijo osto dolika... Ma ja, kako san ono bijo uljego na momentin, a nijesan bijo zauprav mrtav, sved iden kako u snu i držin u ruci oni Ćertifikat, onu kako matrikulu od anĊela. Kad je ona to videla, pita me: "Prostitute, ma što van je to, gosparu?" A ja je sved gledan kako zama-

đijan... lijepa ko pupica! Ono, bit će kad umru onada se ženske i pomladu u raj, ionako o temu, gospe ti, cijelega života mislu! I za ne duljit van... ja jon pružin oni bokunić karte što mi je oni od anđela bijo namrčijo, ma nijesan, Bože mi prosti, ni prolego o čemu se tamo trata... A ona, ka je prolegala, stala se smijejat pa mi ačenava i vuče me za rukav... Ma ne znan oču li van ovo rijet?! Vi ćete poč misljet da ima neke veze s vama, per Dio, ko da nema i družijeh kapetana kojima je žena, da gorika... pa ćete se jopeta najedit...

GOSPAR LUKŠA: Ma ke, ke, reci...! Samo... libero!

PERO POSRO: Povala me u kamaru, pa na postaju... počela se svlačit! Bože moj! Ima bit da to nije bila žena, nego pjutosto neka božica...

GOSPAR LUKŠA: I? Što ste vi svrhu tega učinjeli?

PERO POSRO: A bijo bi je zašego, gospe ti, da nijeste vi onada stali molit, vikat... i tako me prikovrnuli ovamo... nase!

GOSPAR LUKŠA: Kakve je čijere bila ta ženska... onako... u faci?

PERO POSRO: Ista prečiza vaša Mara...

GOSPAR LUKŠA: Posro nijedan... dat ću ti ja! Posro! Posro! Oridino si bijo i osto!

PERO POSRO: Ma što se pestičite?! Puštite tu bagulinu, denu! Ajme! To boli, čovječe božji! Jeste li poludeći! Ma bila je kako u mlade dane... ono ko moja vjerenica... u dinaziji! Nije bila kako vaša Mara...

GOSPAR LUKŠA: Oštrigeta, kojunu jedan! Ubit ću te! Ubit! Kako moja Mara, a? Orka pipa! Stignut ću te, razbojniče! Raskomadat ću te!

Nekoliko eksplozija u neposrednoj blizini. Kad se dim razide, gospar Lukša i Pero Posro stoje podalje jedan od drugog, svaki kraj "svoje" klupe.

PERO POSRO: Gle, gle! Vidi, vidi! Param se... ovo su in naši ozgar, s fortece, udrili kontru! Onada će ovi... ovi što ne legaju kako tabele... udarit nami rekontru... pa će onada naši ako almeno imadu force... batit njima subkontru... Što se ono onada igra vrhu svega, a, gosparu Lukša? Ma spominjete li se kako smo ono... u

naše mlade dane, obružavali skulu, pa kako smo ono ti, Mara i ja igrali na karata iza dinazije... kako u tercetu! pa nan je Mara jedanput batila ono... ono... Ajme meni! I ja san pošo na ono što se stavja u salatu! Ma kako se ono zove...

GOSPAR LUKŠA: Osto...

PERO POSRO: Ma ne to, nego ono što se igra vrhu svega...

GOSPAR LUKŠA: Mort kontra! Išempjana ludonjo!

PERO POSRO: E, e... to, to! Mort kontra! Brava, brava! Stojimo in odika na penalu, nasred Porporele, đusto kako pod tu... mort kontru! Mogu, gospe ti, rukon bacit jednu balotu za impjaštrat nas! Nego da se mi... kokolo moj, kalamo dolika iza mira i da kako pričekamo dok ova skontradura od gvete ne poabunaca?!

GOSPAR LUKŠA: Cocolo mio?! Nijesan ti ja par! Mi kapiši! Možeš ic prdit ludo de te voja! Slušaj! ne dohodi mi ovamo, na moj banak, perke ću te tresnut ovijen štafon da ćeš se subito vratit onamo gorika...

PERO POSRO: Čovječe božji, što si ti jak! Ti si kako... Orlando!

GOSPAR LUKŠA: Furioso... znaš!

PERO POSRO: Ka bi ti s ton u tebe bagulinon pošo gorika na Srđ, ovi bi se usrali i dali, štono rijet, petama vjetra, a cijeli bi se grad delibero napasti! Ma, da znaš... ja ću se držat moga banka! Ne dohodi mi napamet hodit k tebi, nianke più! Ma isto, reci mi... in ultimo... je li tebe serio strah ako ja gorika prvi arivan da ću ti zašegat Maru?!

GOSPAR LUKŠA: Tovare! Upro si da me izvedeš iz šesta. Ma nećeš, ne! Rozi! Evo ti se smijejen, na! Ha, ha, ha! Baš si pravi Pero Posro! Ta tvoja intelidencja i ti tvoji spiriti... di cazzo! Ha, ha...

PERO POSRO: Grazie tante, gosparu Lukša! Što smo se počeli komplimentavat! Param se ne znaš da san jon ja bijo kako prvi amanat?!

GOSPAR LUKŠA: Jesi, jesi! Amante infelice! Oli se još spominješ od tega!? Pasalo peset godišta a on se još spominje!

PERO POSRO: E! Nego ću, misiš, zaboravit kako si mi ga ondarke... za vrijeme rata...

zbičijo! Ono kako... provala je u ilegali pa mi ti dohodiš rijet da moran subito bježat ća iz grada da me ne uhitu! Ono u andi od najboljeg prijateja! A kad san se, na svrhu od gvere, vratijo u grad... che passatempo! Nahodin vas u matri-moniju! Ti si, da... meni iza škinе... skonsumo i skonsolo moju djevojčicu!

GOSPAR LUKŠA: Oli te još boli? Ma nećeš mi rijet! A... moglo se sve to aboliškat da te Mara ćučela! Ma nije! Ćučela je mene...

PERO POSRO: Bome da te ćučela kad si je, intanto, napumpo...

GOSPAR LUKŠA: Tovare! Nemaš ni straha božjeg ni srama ljuckog! Će ćeš tako poč o njome govorit?! To su čiketine! Ćini zitto pju-tosto, oli čiketaj tamo, u more! Mara je vazda bila prava gospođa...

PERO POSRO: Dok si ti navego ja san ti je šego... neka ti je znat!

GOSPAR LUKŠA: Ti... Pero Posro?! Ti si ležo po ulicam pjan... Tukli su te oni tvoji... milici-jonari... perke si činijo skandale! "Ne smijete me krećat! Ja san bijo u borbi! Ja iman pauka... Spomenicu!" "A Će ti je?!" "Aaa... prodo san je za malo bijelo!" Izbrojili su ti rebra tamo... u vili Palmi! Prva pjandura od grada... to si ti bijo svi-jeh onijeh godišta! Hito si balun za balunom... kapo od oridinala... Možebit da si povalijo kakvu kamenarku iza Tri čavla, sopratutto...

PERO POSRO: Ona bi ti lijepo neđejon poslala slugu na dvor, a maloga u none Line, u grad... ma samo ka je daždelo, da nas ne vidi komudrago! Ja bi ti se iso gorika u tebe na Kono s ombrelinom u ruci... kako s koprenom! Bože, kako san ti se molijo da neđejon daždi! Uhitijo bi rukon za ono kucalo, a onada bi ćuo oni glas... la voce dei sospiri... "Gosparu, služite se... aperto!" Ja bi subito zasobon zatvorijo vrata i kalo sajun, a ona bi ti mi dotćčala pod ombre-lu... Bože, što je tu pjuštalo poljubaca, bakili smo se onako mokrijeh faca, a onada bi batili gorika u tebe u kamaru... Per ogni caso, prvo bi je upito: "A Će mi je sad moj najbolji prijatej... mio caro amico capitano?", a Mara bi mi rekla Će si! Gospe ti, jedanput u Nevjorku, drugi put... na Paćifiku, oli u Indiji, u Bombaju, u

Kazablanci, oli na Mediteranu... baška, obašo san u tvojon koćeti cijeli svijet... tutto il mondo! I bilo mi je, rijet ću ti di cuore, isto kako da i navegan, i boje! Ne, ne! Ne iman se ja što na tebe tužit, mio caro, što si mi onada, za rata, onako inkalumo! Ćovjeće božji, boje bit amanat i živjet s onon koju ćutiš kako, stavimo rijet, s mantenjutom, nego bit muž rogonja, un cornu-to grande, kako si ti bijo, ehe, he... Mućiš, a? Boli te, a? E, kako! Nije ti drago ćut! E, neka boli... neka! Ma ovi serijo udaraju, kalcavaju, balotaju... ćovjeće božji, izgorjet će nan grad! Mućiš, a? Ubolo te... E, prijateju moj! A kako je mene bolilo... ono ka san se vratijo u Dubrovnik, ima pasanijeh ćetresti godišta... i našo te na Stradunu šetat s njom onako... bređom... Umalo me kolpalo! Ma viđi, viđi! Gle, gle! Amo se mi isto kalat popolako dolika... iza mira! Što... nećeš? Veramente, oli još imaš voju za arivat prije mene gorika... na puntame-nat?!

GOSPAR LUKŠA: Lažeš, gomno posrano! Lažeš...

PERO POSRO: Najedijo si se! Kenova?! A bijo si reko da se neš jedit, da ti ne prema što ja čike-tan!

GOSPAR LUKŠA: I ne prema mi! Pođi ća!

PERO POSRO: Ja ću odika stat doklen je me-ne voja, a ti pođi! Ako ti je pokojni gospar ćáce kupijo palac, nije ti kupijo Porporelu! Ovo je komuno... komuno!

GOSPAR LUKŠA: Bože mi oprosti! Je li ide na svijetu toliko invidije i toliko zloće koliko u temu tvomu srcu od rakije! Ćovjeće božji, ako te lumbardaju pa pogodu, onćas ćeš poč gorika gospodinu Bogu na istinu, a nije te tu strah lagat i bjuvat rigotine?! I nije te sram? Ma ja ludonja! Bijo san ti reko, ono, dopo di querra, ka si bijo divento veliki kapurijon i ka si nas počeo sekavat: Mi se, gosparu, ne poznamo! nego opeta, poslije godišta i godišta, ono na funeralu... učinijo si mi mrtvu boles pa san ti pružijo ruku... Nijesan te ja oćero iz grada nego ti je tvoj strah stavijo soli pod rep! A ja san stavjo glavu u torbu za avizat te, za salvat ti život... A Mara i ja... Bože moj! Bili smo

mladi... bijo je rat... kako i ovo danaske... i zavolili smo se... I ko ti je kriv što poslijen nije- si to mogo podnijet ko čovjek... što si činijo šokece, hito balune i, sopratutto, divento Pero Posro... oridino!? Da si ti nju igda ćutijo ne bi sad lago take porkarije, sve da je i istina! A ja san je ćutijo, znaš! Ćutijo san je cijelega moga ži- vota... i sad je ćutin! I dohodin odika đe smo negda dohodili u amorima... za u miru se s njome razgovorit! I što si počeo svaki dan dohodit i smetat me?! Lagat! Inbrujavat? Pođi ća, govorin ti!

PERO POSRO: Ja ne lažen! Ja ti mogu, kašpita, dokazat sve što san reko! Ako ćeš i na sudu!

GOSPAR LUKŠA: Nema potrebe od suda, gosparu Posro! I ovi bi nam odizgara ćeli sudit, ma jedini je sudac gorika na nebu... moja Mara! Nijesi ni prismrdijo u moju kuću odonada otkad san ti digo pozdrav! Da jesi, meni bi Mara to rekla!

PERO POSRO: Tigana! Što bi ti rekla! A ona posteja što si je dovuko iz Inglitere, a?

GOSPAR LUKŠA: To će ti bit ona... sluga... kaživala...

PERO POSRO: E, sluga, sluga... I one dvije figurine s baldahinom na posteji...

GOSPAR LUKŠA: Pođi u Pučku kuhinju, toware, i tamo laži siromah kakav si i sam!

PERO POSRO: Neka san siromah, tega me nije sram, ma san ti isto šego Maru!

GOSPAR LUKŠA: Vadijo si ti kamen iz mira i pjan si šego zid! Posro posrani...

PERO POSRO: Davvero... jesan! Kad san bijo pjan i oridino! Anke bon! I kakijo san po Stradunu što ti kako gospar nigda nećeš! I svrhu tega zvali su me i Pero Posro i Jebozid! Proprio tako! Ma kad san bijo trijezan, šego san ti ženu! O onoj štici što ti je pukla u posteji kad si arivo iz Sudana pa se onako namećijo na nju... oli mi je i o temu sluga kaživala, a? A? Mučiš, a? Senza parole, a? Boli te?! Neka, nek te boli! Boljelo je i mene ka si ono pasavo s malijen kalamene, a ja ležo u kuneti pjan... A mali te pita: "Ćaće, koji je ovo gospar?" A ti... nijesi mu reko... ovo mi je bijo prijatej, ćutijo ti je mater... nego onako, u andi od gospara, s visoka: "Ma pušti ga ća,

balunjera! To ti je, sine, Pero Posro, oridino!" Pa ka se mali sto smijejat, znaš kako mi je bilo! U ćas me prošo balun i video san sebe kako na tvomu mjestu... da je bilo pravde! Sve san tvoje dite i vapore zno i pjan zno bi u betuli, ka bi me pitali, rijet na kojemu brodu gospar Lukša, moj negda najboji prijatej, per ezempijo, navega! A perke san se po betulan falijo kako san ti šego ženu, misiš da ne znan da si ti bijo oni koji je platijo fakine da me izmlatu! E pa sad, đa, evo ti ovizijeh, ne moraš hi plaćat da me indovina- ju! Oni će i tebe i mene senza pagare... mukte, besplatno! Vidi hi! A?

GOSPAR LUKŠA: Ne približaj se k meni... Ovijen ću te štaĥon... štaĥon...

PERO POSRO: Ma što... plaćeš? Neka, neka! Plaći! I ja san, davvero, plako! I kako san plako... Ma dove vai? Lukša! Ćekaj! Vrati se, Lukša! Prijateju! Ma đe ćeš poč hodit po ovijen bulikanima!? Tegnut će te koji geler... Lukša! Nijesan ti šego Maru! Nijesan! Lago san! Ja san Pero Posro! Oridino! Nas oridinale ne smiješ uzimat serio! Nijesan je šego, pokonje mi majke! Proprio jesan, kako djevojćicu, ma posli- jen... nigda! Lukša! Dođi amo, iza mira! Ti ne smiješ poginut prije mene! Ti si jon muž... ako dođeš gorika... jopeta će poč za tebe! A ako ja prvi arivan, neće me ni obadat! Vaja da pođemo skupa... zajedno, pa neka onda ona dećida... Vrati se, Lukša!

Mine, granate, eksplozije i rafali u blizini. Pero Posro više, plaće, doziva gospara Lukšu. Kad se dim malo razide, vraća se gospar Lukša, bijesan "kako furija", mašući štaĥom.

GOSPAR LUKŠA: A! Vidit ćeš ti sad mene... Ko je gospar je gospar, a ko je oridino je oridino! Ćekaj, čekaj... kad me dozivješ! Na! Evo ti... na!

PERO POSRO: Lukša... ajme... sve san ti lago!
GOSPAR LUKŠA: Lago si... je li? E... nijesi lago! Nijesi... Na! Na!

PERO POSRO: Nijesan je šego... pokonje mi none!

GOSPAR LUKŠA: Jesi, jesi! Šego si je... šego! Znan ja... Evo ti sad... na! Evo van... i tebi i njome!

PERO POSRO: Lukša... ubit ćeš me... Lukša... lako san... sve san lako...

GOSPAR LUKŠA: Evo van... na! Sad se šegajte meni iza leđa! Na... kurbo od kurbe!

PERO POSRO: Udri ođe... u slijepo oko! Ubij me ti... kad me oni ozgar još nijesu strefili!

GOSPAR LUKŠA: Sangué... krv? O bože... Mara! Pero! Pero... Će mi je faculet... Ćekaj... ecco lo! Pero! Ajme meni... ubijó san Ćovjeka! Ajme krvi! Hej vi... gorika! Što kalkulate? Gruhajte! Lumbardajte! Ubijajte! Ovo je sudnji dan! Živijó san tolici vijek a nijesan okrvavijó ruke... a gle sad, Ća... Krv... svuĊe krv... Pravi asasinamenat!

PERO POSRO: Ajde, bogareti, što si se usro... živ san! Obiko san ja... samo san se bijó malo zanesvijestijó! Da ti znaš koliko san ja degeneka popijó... a i od tebe istog!

GOSPAR LUKŠA: Pero! Pero... hvala Djevici! Ćekaj... da ti pospugan faculetom... koliko ima te krvi u tebe... vajalo bi imat šugaman...

PERO POSRO: Pušti! Što si se uzrujó...ko da su možđani u pitanju! Nijesan mrtav ako si mi izbijó jedan šupji zub!

GOSPAR LUKŠA: Možebit bi bilo boje da si mrtav, oštija! Kad si je šego...

PERO POSRO: Ma nijesan je šego, govorin ti! Oćeš da ti se zakunen u što bilo?!

GOSPAR LUKŠA: Vol dir... šego si je! šego si je!

PERO POSRO: Nijesan... nijesan, nijesan i nijesan!

GOSPAR LUKŠA: Lažeš! Dokaži... da nijesi!

PERO POSRO: Ništa lakše... Boli te ona štica, a? To ti je ovako bilo... došo djetić u pape u butigu da ga je poslala gospoĊa... oće da jon u mene pape rinova posteju perke jon se profundala... i kad je pokojni pape oćijó poć, ja mu rećen: "Pušti! Neka je meni..." Popijó san onada pešes loza da se okoraĊin pa san se iso gorika uvaske, na Kono! A tamo ti je bilo proprio onako kako san ti govorijó da je u rajú. Ja kucan, a ona ozgara: "Aperto... otvoreno van je! Služite se!" Pa one naranće od raja i sve ono... Kad je mene videla malo se onako... ma ništa... tratala me kupicon rakije i kotonjaton... a

ondarke smo pasali kroz onu vašu saloću pa u kamaru! Tamo san ja kambijó šticu... a kad san finuo, sto ja onako drsko, huncutski kala posteje i gledan je fiso u oći pa ću: "Ovo se gospar bijó dobro namećijó, eli?" A tvoja gospoĊa... negda moja Mara... e! samo se prucnula pa me strefila pogledon onijeh crnijeh oći u kojijema se izgubiš kako na dnu mora kad te uhiti balun od njorenja... i rekla mi, onako kako u furiji, ma opeta šesno: "I da znaš da jes! Pa poĊi spijaj to onijem tvojijem po betulam!" U srce me je tegnula. Ja san ti se afano, pobjego san ko oparen dolika priko vrata pa niza skaline... i godišta i godišta nijesan jon se usuĊivo više nianci izit na oći...

GOSPAR LUKŠA: Davvero... jes! Taka je bila u mene Mara! Prava gospoĊa! Ponosita... Fala ti moj Pero... kako bratu! Fala ti...

PERO POSRO: Što me ljubiš, za gospu... Lukša! Jesi poluĊeo?

GOSPAR LUKŠA: Neka... pušti! Ljubin te, ljubin... voja me je!

PERO POSRO: Ma pušti me ća... viĊi ga! Oćeš da oni gospari ozgar... što gledaju kroz kanoćo... reknu... Ma ako vaja da poginen odika, neka poginen ko muški a ne kako neki... Milkica!

GOSPAR LUKŠA: Ma... po mi je kamen sa srca...

PERO POSRO: Ako je tebi po sa srca... ne mora pas meni na guzicu! Nijesmo tubaši... per Dio!

GOSPAR LUKŠA: E moj Pero... ne hitaš ti tega! Pitaj ti bilo koga ko ploví... pomorca, što bi preferiško... da ga žena privari, oli da mu se potopi brod?! I svaki će ti, ako je po srcu, isto rijet! Neka uragani, neka kolpi, neka smak svijeta i svi vrazi od pakla... samo da mi je ona na mjestu... odika! Perke, ako mi se tu, u srcu, dogodi naufradijo, ondarke mi je više sve na svijetu pusto, i svi vijadi, i svaki porat... senza gusto! Ma ako je ona tu, na svon mjestu, nema Ćiblitere, nema Otranta, nema oceana, nema ni vraga, ni kolpa, ni brodoloma s kojijem se ja neću konbatit, ma nema na saj svijet tega što neću superat!

PERO POSRO: To ti je vama nautikašima pju-

tosto kako nama balunjerima bićerin! Popiješ jednoga... dobiješ korad! drugoga... pun si njeke force! a da treći bićerin... ohoho! para ti se... cijeli svijet je tvoj...

GOSPAR LUKŠA: Ma ke, ke, ke! Un altra cosa! Ovo ti je pravi život... i za rijet pravo... pun si snage i fidelitati kako da navegaš na dlanu od fortune a ne na brodu! A to tvoje... to inbalunavanje, kad si u kargu, kad ločeš... to ti se samo para, a onamo... udara na zdravlje!

PERO POSRO: E... jes... jes! Pravo govoriš! Ma... navego ti na dlanu od fortune oli u fortunalu od betula... isto, in fine, vaja krepat!

GOSPAR LUKŠA: Ama puštimo mi s vragon te putine! Reci ti meni, Pero, kako si se ti delibero napasti?! Ma bijo si, oštija, tridesti i toliko godina prvi oridino od grada, hito si balun za balunom, tutto tempo si hodijo pjan, a onada najedanput... Ja cijelega moga života nijesan vidijo čejadeta koji se tako kambijo... ma reci mi, kako?

PERO POSRO: A gospe ti! Isprosijo san ti ženu...

GOSPAR LUKŠA: Ajde, hodi ludonjo! Oćeš me opet najedit!

PERO POSRO: Serio ti govorin!

GOSPAR LUKŠA: Ma vidi ga! Ja ga kompatiskan a on... opeta! A ne, ne! Najboje... mi se ne poznamo i... finis!

PERO POSRO: Kad mi je reuškalo da ti isprosin ženu largo san balun... zavazda!

GOSPAR LUKŠA: Ma koga si isprosijo? U mene Maru?

PERO POSRO: E! Nju, nju! Veramente, Maru! Nju san ja ćutijo cijelega života... i na finalu...

GOSPAR LUKŠA: Ma kako ćeš isprosit udatu ženu, ludonjo? Oridino bijo, oridino osto!

PERO POSRO: A što si ti? Param nešto boje? Dohodiš odika... na Porporelu i čekaš da te ovi indovinaju... misiš da ćeš poč gorika de te Mara čeka!? Ajde povero! Arivat ćeš na Boninovo, u crnu zemju... Boje ti se kalat dolika, iza mira, da uščuvaš živu glavu... a onada, kad fermaju, popolako puzdoma... u ova godišta i sa štafon... daleko je do na Kono...

GOSPAR LUKŠA: Ja ću poč kad mene bude voja i... basta!

PERO POSRO: Ben... ben, moj Lukša! Ne služi ti se jedit... Ja ću ti ispriopovidet, ka si me, da, potego za jezik! Spominješ se kad ti je ono u tebe Nikša poginijo s auton...

GOSPAR LUKŠA: Pušti to... muči! Ajme meni... ajme! To je jadnicu i ubilo...

PERO POSRO: Isto... na funeralu... pružijo si mi ruku... ka san ti došo dat sažaljenje...

GOSPAR LUKŠA: Ma za rijet istinu... sad mi para kako šena na filmu! Mi stojimo onako u crnijem vestitima, u kaputima, inparadani u ono kapelice, famiglia tutta... neputi, nepuće... a navalilo bulikan čejadi, nigda finut... dvojica što su bili podestati na komuni, čudo jedno advokata, dotura, profesura... sve najboja čejad od grada, svi dohodu jedan po jedan, u filu, svi seriozi... a meni sved kako kos u grlu, para mi se... udušit ću se... kad vidin koga? Tebe! Pero Posro... oridino, njezin prvi vjerenik... na funeralu od moga sina! Svi činu face od kompasijuna, onako u andi... ma falsi, a ti jedini plačeš, jecaš, suze ti idu same od sebe... Dotolen san se jedva držo, ma kad san te vidijo, bilo mi je nekako lakše u duši i kako da san... onu kost proguto! Poslijen san te isko, čijo san ti zahvalit, dat ti koji dinar da imaš za napit se... ma bijo si nede s vragon nesto...

PERO POSRO: Godišta i godišta gleda san te ozdo, iz kunete, pjan... prohodijo si kalamene kako gospar, mrzijo san te što si mi je ukro, bijo san ti invidioz, ma tad, tad.. video san ti tu kako kos u grlu... i da ti je oko srca teško! Da se to meni dogodilo, mene bi udarijo kolap, kapja, oli... što ja znan... A ti si sto tamo, onako koradčan, pravi gospar, kapetan kako u gvardiji... Tad san oservo da si ne samo gospar nego i čovjek... i skoprijo san kako je moja mržnja samo mene rovinala, a ti si mi imponjo... eto, zato san ti se bijo inpjanto... Ma isto moran rijet... ono kosa, onako šesno... ko da ti hi je krava zalizala jezikon!

GOSPAR LUKŠA: E... moj Pero! Pasavaju tolika godišta a ti sve gledaš drugoga čovjeka i ništa od njega ne razumiješ! Che la pietra filosofale, a?! Ko bi to pošo rijet? Sad mi je žo da nijesmo ostali prijateji. Proprio, imo bi jednog oridinala

u famelji, perke, ludonja si bijo u mlade dane, a ludonja si, intanto, i osto! Āe ćeš poć prosit moju ženu? Oštija, spjegaj mi! Koja je u tebe kapacitat od laganja, moj Pero!

PERO POSRO: Altrimenti, imaš pravo, ma svrhu tega falivaš! Misijo san Maru videt na funeralu, ma kad nije došla...

GOSPAR LUKŠA: A bila je, jadnica, pod injekcijam... doma!

PERO POSRO: E znan, znan... mogu misjet! Pa san je strefijo ka je malo prizdravila, na pjaci. Prišo jon ja onako da jon kondoljan... govorin: "Mara, moje saučesće!" a ona ti, kako da me ne pozna, izbećila se, probljedila u faci i došla jon mala snaga... Tu smo ti je brzo prihitili i s njon u "Majora", u betulu... te drž-nedaj... malo rakije, čaša vode... nekako nan se povratila... Trato san je kafon i popila je! Oćela je i španjulet... do san jon!

GOSPAR LUKŠA: Oštija! Mara nigda nije fumala...

PERO POSRO: A bit će jon to bila prva, možebit i zadnja... I tu san jon sve reko... u malo rijeći... sve što mi je svijeh tijeh godišta ležalo na srcu! Reko san jon: "Sad možeš znat kako je meni bilo kad san te našo s Lukšom..."

GOSPAR LUKŠA: Ma Āe si jon to išo govorit u takvu stanju... jesi tovar!

PERO POSRO: Prosti, ma... moro san! Ona mi se stala izvinjavat, da nije znala da san radi nje ovako propo, insoma, da nigda ne bi ni pomisjela da san se svrhu nje propijo... intanto, bi li ona to mogla kako popraviti? I onada san ti je isprosijo...

GOSPAR LUKŠA: Ma vidi ti njega! Ma ti ne umiješ nego šokat...

PERO POSRO: Pokonje mi majke! Serio ti govorin! Možebit prvi i zadnji put u životu... ma serio! Pitala me: "A što bi ti, Pero, oćijo mene, ovako staru?" A ja san jon reko: "Bi! Davvero! I bijo bi naj sretnije čejade na svijetu!" Ona se počela smijejat... "Ma ja iman muža..." A ti si baš bijo ono nešto na ošpedalu...

GOSPAR LUKŠA: Vidi vraga, a? Nego nijesi doćeko...

PERO POSRO: To mi je i ona rekla... I veće

tega... kako si ti najzdraviji i najbolji... i da ćeš živjet stogodišta... ma puštimo to! Ja san jon reko da znan i... dakordo... ma da ako Bog, altrimenti, drukćije dećida... I tako ti je sve smijući se, možebit u šali... pristala! Ma... pod jednon kondicijoni... da se largan baluna! I kako onada, moj Lukša, evo pasanijeh desegodišta... ne pijen! Eto... Bog nije dećido na moju... ćeto neto ću ti rijet: nijesi umro ti nego, žalibože, ona!

GOSPAR LUKŠA: A fala ti... kako na dobrijem željama... eli!? A što ćemo sad?

PERO POSRO: Ma ja se svejednako nadan...

GOSPAR LUKŠA: Što ovo trubu u gradu I zvonu!?

PERO POSRO: Bit će hodili gasit! Ovo je smak od svijeta, moj kapetane...

GOSPAR LUKŠA: Čujete li vi... gorika! Ovo ni Saraceni, ni Turci, ni vrag i sotona pakjena nijesu bili kapaći ućinjet od našega grada...

PERO POSRO: Ma pušti... Nemoj in mahat, videt će te...

GOSPAR LUKŠA: Neka! Neka me vidu! Evo in ga na! Ti ga na! Ti ga na!

Mina eksplođira nedaleko Porporele. Jaka eksplođija. Dim. Uokolo šum gełera i prštanje vode. Štropot i prasak. Kad se dim razide, gospar Lukša sam. Pero Posro proviruje dole, "iza mira".

GOSPAR LUKŠA: A? Je si li hi vidijo? Oštija, Āe si? A! Vidi ga! vidi! Iza mira! Oli si se spaven-to?

PERO POSRO: Gospe mi, ako je neko od nas dvojice oridino, onada si to ti, senza dubbio! Ma ko je to vidijo... maledetto! poć ovako s njima komunikavat... Jesi li ti poludeo?

GOSPAR LUKŠA: Mući! Nećeš in, kašpita, poć dat gusta da si hi se pripo? Vraćaj se amo i sjedi tu, kalamene! Ajde! Dođi, siromaše, pa ćemo in zajedno omjerit od šake do lakta!

PERO POSRO: Ma... nije me strah nego onako... ne znan je li nan to pametno?

GOSPAR LUKŠA: Ma što brebonjiš?! Hodi ovamo!

PERO POSRO: Ma ja bi ćijo još malo poživjet... ovako, u nadi...

GOSPAR LUKŠA: A čemu se veće nadaš?

PERO POSRO: Kad umren... da ću ti gorika sres Maru... i da ćemo se opeta ćučet...

GOSPAR LUKŠA: Ma bravo da... A što ću ja gorika? Držat van svijecu... a?

PERO POSRO: Ajme... teško ti se penjen... Bolu me križa!

GOSPAR LUKŠA: Ajde, ajde... nuhod ovamo! Maloprije... paro si mi koradoz... di più!

PERO POSRO: Ja ti to fengan ogni tanto, a srce mi je u grlu! Ma isto... nema mi druge ka si ti gorika! Ono negda... misijo san... ako i umreš prije mene po ćeš u pako, ma sad... nijesan sikur!

GOSPAR LUKŠA: Ovo ti okazijoni da partimo zajedno! Ecco lo! Dopotanto! Ukažimo in što umijemo!

PERO POSRO: Ma... lako je tebi! Para mi se... ti ćeš i gorika bit gospar, a ja ću kako i ode diventat oridino i finut u kunetu! A onada... addio Mara! Bijo Pero Posro i osto Pero Posro... zavazda!

GOSPAR LUKŠA: Gosparu Pero... bravo da! Dobro mi došli! Pokažite in da nijeste komudrago nego gospar Pero Dičelo... viši gospar od svijeh njih... Homo! Evo in ga na! Tigana! Tigana!

PERO POSRO: Tigana! Tigana! Tigana!

Mina doleti i rasprane se nedaleko. Još jedna. Strahovite eksplozije. Lom. Štropot. Dim.

GOSPAR LUKŠA: Bonora! gospari moji! Bonora! Evo i nas gorika! Ovo ti je, Pero, kako na Paćifiku, a kolpi od desemetara letu, oštija, preko cijelega broda, potapaju... A mi ćemo, finalmente, skapulat! Izranjamo... Mara! Čekaj me! Dohodin... Tigana! Tigana! Čekaj! Ku ćeš? Da se nijesi mako!

PERO POSRO: Gospe ti! Ovo oni nas gađaju! Oli ne vidiš?!

GOSPAR LUKŠA: Oštrigeta! To smo i ćeli!

PERO POSRO: A ne, ne... Ja iden doma! Moran hodit... krepat će mi sve starežine bez mene...

GOSPAR LUKŠA: Imaš tu stat! I činjet in di cazzo! Jesmo li rekli poč Mari zajedno... oli

nijesmo?! Neka vidu... gospar ti i gospar... ja!

PERO POSRO: Jes roga! Oridino ti... oridino ja! Ma pušti me! Što me držiš?! Što si me se uhitijo?! Gospe ti... iman kako potrjebu... moran se kalat dolika, iza mira...

GOSPAR LUKŠA: Opet a?

PERO POSRO: Ja kad moran... moran! Ja san... maledetto... i na sred Straduna kakijo ka bi mi došlo! Ma nijesu me zaludu zvali Pero Posro!

GOSPAR LUKŠA: Šoko šokavi... ajde fini šokat! Oli oćeš vidit Maru, oli nećeš?!

PERO POSRO: Ma pušti me, znaš, pušti me! Iden ća! Ljudi, vidite tubaša! Pipa me...

GOSPAR LUKŠA: Ajde s vragon, toware! Podi ća!

PERO POSRO: E, iden, iden... Prješa mi je... Adijo!

GOSPAR LUKŠA: E, adijo, adijo... Samo, znate što ću van rijet... gosparu, gosparu... Mi se više ne poznamo! Nemojte mi se više nianke javjat! A ako ja partin sam... gorika, volijo bi da vas ne vidin na momu funeralu!

PERO POSRO: Što? Ti bi ćijo da ja tu sjedenen... kalatebe?!

GOSPAR LUKŠA: Proprio... bi! I za rijet pravo... bilo bi mi lakše...

PERO POSRO: I ćijo bi da in skupa... zajedno, ovako kalavamo... od šake do lakta!

GOSPAR LUKŠA: Reko san ti... Neka vidu da smo gospari... da se ne strašimo!

PERO POSRO: I ćijo bi da nas oni finalmente lumbardaju pa da pođemo insieme zajedno... gorika, k Mari?!

GOSPAR LUKŠA: Vol dir... što san reko, reko san! E tanto basta!

PERO POSRO: Aaaa! Kojunu nijedan! Inbrujunu od kapetana! Aaaa!

GOSPAR LUKŠA: Što je sad, oštija? Što te ubolo? Che nuova?

PERO POSRO: Anke bon! Lijepo si to imadino za privarit me!

GOSPAR LUKŠA: Ma ko... ja? Što ti dohodi na pamet?

PERO POSRO: E... ti, ti! Kad dođemo gorika... ti je zašegaš, a ja opeta u kunetu, a?

GOSPAR LUKŠA: Per dio... ja san jon muž!

PERO POSRO: A... ništa reko! Iden ja ća... u Pučku kuhinju! Jadan san... star... ođe bi se moglo i nahladit...

GOSPAR LUKŠA: Ma čekaj... Pero! Čekaj... hodi amo...

PERO POSRO: Što? Oćeš rijet da bi ti kako... kako do ličencu... da je ja zašegan!?

GOSPAR LUKŠA: Tovare! Tovare! Ne služi tako govorit... tijen rječetinam...

PERO POSRO: Čovječe božji... ja san je ionako, da, isprosijo...

GOSPAR LUKŠA: Muči i ne šokaj! Nego... dodi odika... kalamene!

PERO POSRO: Ultima volta... Lukša! Bi li do ličencu... oli ne bi?!

GOSPAR LUKŠA: Ma... nikako per forza, oli na kakvu tvoju lupežariju! Samo ako bi ona ćela!

PERO POSRO: Lukša... prijateju! Evo me na! Subito! Ma daj da ti poljubin ruku... Pušti...

GOSPAR LUKŠA: Ajde... nemoj! Ne treba zaderavat! Neka si ti meni samo tu... kalamene!

PERO POSRO: Ma, Lukša! Ti si... ti si veličak čovjek! Ti si nas trebo vodit... Ma tebe bi vajalo stavit kako podestata... na komunu! Reci! Komandavaj! Što da se čini?! Ti ga na! Tigana! Tigana...

GOSPAR LUKŠA: Čekaj! Ne može to ovako! Jedan u petak drugi u subotu... Homo se ća dić na noge... Uno... due... tre! Ti ga na!

PERO POSRO: Ti ga na!

GOSPAR LUKŠA: Ti ga na!

PERO POSRO: Tigana! Tigana! Tigana...

GOSPAR LUKŠA: Tigana! Tigana...

PERO POSRO: Ne vidu nas... bit će, gospe ti, pošli spat!

GOSPAR LUKŠA: Ma ke, ke, ke! Opetu udaraju! Oli hi ne čuješ?! Cijeli grad rebumbava! Homo opet... uno, due, tre! Tigana! Tigana! Tigana!

PERO POSRO: Tigana! Tigana...

GOSPAR LUKŠA: Vidi vraga... kako da hi podemo najedit? A što misliš da in zakantamo onu jednu: "Mlad ustaša..." Oli... oli... "Naprijed mornari sa plavog Jadrana..."

PERO POSRO: Ne, ne... ne mogu ja tu... ja san, veramente, bijo partidano, njekad... Zakantajmo mi njima ovu: Po šumaama i gooraaama naše zeeemlje poonosnee... idu čeeete partizaaana... slavu booorbe pronoseee...
GOSPAR LUKŠA: Ma jesi ti lud? To je sad njihova pjesma...

PERO POSRO: Ma što... njihova? Kako... njihova? Ja san je, gospe ti, u borbi kanto...

GOSPAR LUKŠA: Tempì passati, goparu Pero! To ti je sad isto ko da in zapjevaš onu: "Od... tra la la la pa do Ravne Gore... svud su straže denerala Draže..." Oštija!

PERO POSRO: A što ćemo in onda zakantat? Oćemo li... "Rajska Djeeevo kraljiceeee Hrvataaaa... zdravo Maaajko naša zoro zlaaaaataaa..." Ništa! Ne bendaju nas! Ti ga na! Ti ga na! Tigana!

GOSPAR LUKŠA: Tigana! Tigana! Tigana!

PERO POSRO: Ono je čejadi gorika zaspalo... reko san ti ja!

GOSPAR LUKŠA: Ma ke, ke... Vidu nas oni na kanočo, oštija... cijelega smo in dana odika... Oćeli bi nan ne dat gusta! Skopрили su da hi mi izazivjemo pa su se pripali od nas... starežina! Pa sad almeno vijećaju od nas... oli bi... oli ne bi... ma utiho... sotokuco!

PERO POSRO: Šapton Bosna poginu! Tako ćete i vi! Adijo van... gopari! Nego, naš što, Lukša! Amo mi zakantat jednu za naš konat! Sotovoće! Spominješ li se kako smo negda, u mlade dane... dohodili u Mare pod funjestru... Ja bi potego u prvu votu, a ti bi sekondavo... Spominješ li se? Cesariiiiiceee...

GOSPAR LUKŠA: Cesariicee... srca moooga...

Mina udari vrlo blizu. Veliki dim. Čuje se kako gopar Lukša i Pero Posro pjevaju "Cesarice... cesarice srca moga...". Zatim još jedna mina, pa još jedna. Kad se dim razide vidi se razbijena klupa na kojoj su Gopari sjedali. Perova "bareta" na jednoj strani Porporele, a Lukšin štap i šešir na drugoj. Uz eho i tutnjavu udaljenih eksplozija pjesma se nastavlja preko razglasa. Prvi pjeva ženski glas, a sekundiraju dva muška glasa.

RJEČNIK dubrovčanizama, talijanizama i fraza

Aboliškat - ukinuti, abilirati
 ačenavat - davati znakove
 addio (adijo) - zbogom
 almanko (almeno) - barem
 altrimenti - inače
 amanat - ljubavnik
 amante infelice - nesretni ljubavnik
 amiralja - admiral
 ancora una volta - još jednom
 anke bon - u redu
 aperto - otvoreno
 apunto - upravo, baš
 arivat - stići
 asasinamenat - ubojstvo
 assistit - pomagati
 avanti! - naprijed!
 avizat - obavijestiti

Batit - udariti; pren. pogoditi
 bagulina - štap
 balun - pijanstvo
 balunjer - pijanac
 banak - klupa
 bareta - kapa
 bassisimi fondi - najniži slojevi (društva)
 basta! - dosta!
 Belveder - hotel u Dbk.
 ben - u redu, dobro
 ben detto - dobro kazano
 betula - krčma
 bokunić - dem. od bokun (komad)
 Boninovo - dubrovačko groblje (u istoimenom gradskom kvartu)
 bonora - u dobar čas
 brebonjit - gundati
 bulikan - jako puno; mnogo; gužva
 butiga - radnja, dućan

Certo - tal. izvjesno, sigurno
 che passatempo - koje li zabave
 che la pietra filosofale - kojeg li kamena mudrosti

Čertifikat - potvrda, uvjerenje
 četrijesti (četrest) - četrdeset
 čijera - lice, izgled lica
 čiketat - pljuvati
 čini zitto pjutosto - radije šuti!
 činjet in di cazzo - pokazivati im dugi lakat

Ćeto neto - čisto bistro; bez uvijanja

Dakordo - u redu; slažem se
 danu - deder
 davvero - zaista, uistinu
 dečidat - odlučiti
 deliberat - osloboditi, riješiti (se)
 desperat (se) - razočarati (se)
 di cuore - iskreno
 di sicuro - zacijelo, sigurno
 diventat - postati
 djetić - sluga, šegrt
 Domus Christi - starački dom u Dubrovniku
 dopo di guerra - poslije rata
 dopotanto (dopotutto) - najzad, napokon
 dove vai? - kamo ćeš?
 drito - pravo
 dunkve - dakle

Džusto - točno, baš, upravo

Đa - već
 đardin - vrt
 đestro publiko - javni zahod
 Điblitera - Gibraltar
 đinazija - gimnazija
 đita - putovanje
 đusto - točno, upravo, baš

Ecco lo! Dopotanto! - Evo ga, napokon!
 È lo stesso - to je isto
 E per l' ultima volta - i posljednji put
 E tanto basta - i ne govorimo više o tome!

Faculet - rubac
 fakin - nosač

falas, falsi - lažan, lažni
farabut - lúpež
fengat - pretvarati se, glumiti
fermat - stati, zaustaviti (se)
fidelitat - vjernost
fila - red
finalmente - najposlije
finché dura, non paura - dok traje, ne straši se!
finis - (lat.) kraj, svršetak
finut - svršiti
fiso - ravno, pravo
foji - novine
forteca - tvrđava
fortuna - sreća
fortunal - nevrjeme
fumat - pušiti
funeral - sprovod
funjestra - prozor
furiya - bijes

Grasta - lonac za cvijeće
grazie tante - hvala lijepa
gust - užitak
guvernat - upravljati, vladati
gvardija - dužnost (na brodu); straža
gvera - rat

Hi - ih (njih)
Hitat - razumjeti, shvatiti

Imadinat - zamisliti
Imperijal - hotel na Pilama, u Dubrovniku
impjaštrat (koga ili što) - razmrviti, raskidati,
raskrpati
imponjat - izazivati uvažavanje
in arija - u zrak
inbalunavat (se) - opijati (se)
inbrujavat - varati
indovinat - pogoditi
in fine - napokon
infisat - umisliti
inflammat - zapaliti
Inglitera - Engleska

inkalumat - spustiti, podvaliti
inkolat - zalijepiti
inpjantan - uplakan
insoma - ukratko, jednom riječju
intanto - međutim
intravenjat - dogoditi se
in ultimo - na kraju, posljednje
invidija - zavist
invisto - na vidiku
invitat - pozvati
išenpijat - poludjeti
išumjehat - ishlapiti
iza mira - iza zidova, iza zidina
iznešestat (se) - unerediti (se)

Kaco (cazzo) - ono; muški ud
kalamene - blizu mene
kalat - sići; spustiti
kalcavat - nabijati
kalkulavat - izračunavati
kalma - mir
kamara - soba
kambijat - zamijeniti; promijeniti
kanočo - dalekozor
kapelin - šesiric
kapo - glavni
kapurijon - glavešina
karta - papir
kastigat - kazniti
kašpita - do vruga, nuti
kavalijer -vitez, kavalir
kenova - kako si?
kojun - glupan, idiot
kokolo - ljubimac, dražestan dječacić
kolap, kolpi (od mora) - veliki val
kompasijun - samilost
kompatiškati - žaliti, sažaljevati
konat - račun
konbatit - sukobiti,
kondicijon - uvjet
kondoljat - izraziti sućut
Kono - dubrovačka gradska četvrt
(izvan zidina)

kontak - računati
 kontrestavat - suprotstavljati
 kontentacijun - zadovoljština, nadoknada
 koradan - hrabar
 koradoz... di più - hrabriji
 korta - glavni kućni ulaz, predvorje, veža
 kotonjata - slatko od dunje
 kuneta - kanal, jarak
 kurta vista - kratkovidnost
 kvadar -slika

Largat - ostaviti, odmaknuti
 legat - čitati
 libero - slobodno
 ličenca - dopuštenje, dozvola
 Longi dir - duga šetnica
 lumbardavat - pucati iz lumbarde

Ma ke diferenca? - koja je razlika?
 Mala Braća - crkva u Dubrovniku
 maledetto - prokleti, vražji
 maledetto porco - prokleta svinja
 mantenjuta - priležnica
 marangun - stolar
 matrikula - pomorska knjižica, isprava
 matrimonijo - ženidba
 mi kapiši (capisci)- shvaćas me
 mio caro amico capitano - moj dragi prijatelj
 kapetan
 mir, miri - zid, zidovi; zidine

Na finalu - na svršetku
 namuran -zaljubljen
 naufradijo - brodolom
 nautikaš - učenik pomorske škole; pomorac
 navegat - ploviti
 ne hitan! - ne shvaćam!
 nianke (nianci) - čak ni, niti, nikako
 ni dzere - nimalo
 niente paura - ne bojte se!
 nomadne - nekidan
 non vi capišco (capisco) - ne razumijem vas
 non vi conosco - ne poznam vas
 novela - šala

Njorenje - ronjenje

Obadat - primjećivati
 obružavati skulu - markirati nastavu u školi
 ofičalo - službeno
 oflimat - pljusnuti
 ogni tanto - kadikad, kadšto
 okazijon - prigoda
 okoradit se - ohrabriti se
 oli- ili
 ombrela - kišobran
 ordenanca - zapovijed, naredba
 oridino - specifičan tip Dubrovčanina, nositelj
 pučkog humora, boem
 orka pipa! - brodska, mornarska psovka
 oservat - primijetiti
 ošpedo - bolnica
 oštija - crkv. Hostija; u Dubrovniku zamjena za
 psovku
 oštrigeta - zamjena za jaču psovku
 ovo - evo

Pape - tata
 Para mi se (param se) - čini mi se
 parat - činiti, pričinjati (se), izgledati
 partit - otputovati, otići; (pren.) poludjeti
 pasat - proći
 perché - zašto
 per Dio - zaboga
 per forza - na silu
 per l' apunto - točno
 per ogni caso - za svaki slučaj
 per ezempijo - na primjer
 pižulet - male stube; zidić
 pjačer - užitak
 pjat - tanjur
 pjutosto - radije
 poabunacat - smiriti, stišati se (more)
 podestat - gradonačelnik
 pospugat - usisati; obrisati
 potegnut u prvu votu - pjevati prvi glas
 povero - jadnik
 prculin - dječčić
 prdeljuščina - aug. prdeljuska, pljuska

preferiškat - više voljeti
profulat - promašiti
profundat se - provalit se, propasti
prolegat - pročitati
proprio- baš, upravo, taman
Pučka kuhinja - starački dom u Dubrovniku
puntamenat - ljubavni sastanak, randevu
pupica - lutka

Raskjariškat - razjasniti
rebambiškat - podjetinjiti
rebumbavat - tutnjati, odzvanjati
rekuperavat - oporavljati
reuškat - poći za rukom, uspjeti
rifjutat - podbaciti, podvaliti (u kartama)
rovinat - uništiti, oštetiti, srušiti

Saloča - soba za primanje
salvat - spasiti
sekondavat - (u pjesmi) pratiti
senza dubbio - nesumnjivo
senza gusto - mrsko
senza parole - bez riječi
serio - ozbiljno
sì o no? - da ili ne?
skapulat - spasiti se, osloboditi se
skonsolat - utješiti
skonsumat - potrošiti
skontradura - nevjeme
skoprit - shvatiti
slugavan se - vaš sam sluga
sofrigat - potprig (dubrovački makaronski)
sofrikanat đenero - general koji priga a i sam je
potprigan, tuga od čovjeka
sopratutto - povrh svega
sotokuco - podlo, šutke
sotovoće - tihim glasom
spaventat se - prestrašiti se
spjegavat - objašnjavati
strefit - sresti; pren. pogoditi
stroligat - predskazivati prema zvijezdama; maštati
subito - odmah
sublime idea - divna misao
superat - nadvisiti

Šesan- uredan; izvesti iz šesta - razbjesniti
šetando - šetajući
škerac - šala
škicat - iskriviti, zgužvati
šokat - ludovati, šaliti se
šokomalicijozo- nazloban
španjulet - cigareta
štraloć - razrok
šugaman - ručnik

Tavolin - stol
tempi passati - minula vremena
testi i atesti - svjedoci i osvjedočenja
tramakavat - premještati
tratat - počastiti
tubaš - homoseksualac
tutto tempo - stalno

U andi - s držanjem
učini mrtvu boles - izazvati sažaljenje
u kargu - pren. pijan
ultima volta - posljednji put
un altra cosa - radi se o drugoj stvari
un cornuto grande - veliki rogonja
unico - sam, jedini
utijavat - peglati

Vapor - parobrod
veramente - uistinu, zaista
verdura - zelenilo
vestit - odijelo
vijad - putovanje
vijećaju od nas - vijećaju o nama
vol dir - hoću reći

Zaderavat - pretjerivati
zakantat - zapjevati
zamadijan - začaran